

Самый большой обман человечества - Najväčšie rozhodnutie ľudstva

Zdroj: Kramola https://vk.com/kramolainfo?w=wall-45270133_1557608

V prvých storočiach svojho života kresťanská cirkev nedokázala prekonať pokušenie opustiť Starý zákon. Bol tu veľmi vplyvný a nadaný heresiarch Marcion, ktorý v druhom storočí prišiel s návrhom opustiť Starý zákon, pretože bol prekonaný novým Novým zákonom a stal sa nepotrebným. Ale kacírstvo Marciona bolo odsúdené; pokušenie však stále prichádzalo a odchádzalo.

V roku 865 sa v Bulharsku objavili bogumilci, ktorí popierali a odsudzovali všetko zo Starého zákona. Keď popierali všetko, čo je v Starom zákone, Bogumilci popreli aj Cirkev. Podľa ich názoru vládne v Cirkvi aj satan. Odmietajú všetku cirkevnú náuku, sviatosti, hierarchiu a dôrazne odsudzujú všetky cirkevné rituály. V stredoveku sa bogomilizmus rozšíril po celej Európe a zmenil sa na spoločnú európsku kresťanskú herézu, ktorá dostala ďalšie mená.

Bogumilci ovplyvnili formovanie ruského pravoslavia zavedením bulharskej „temnej doktríny“. Mnoho princípov bogumilov sa nachádza aj medzi ruskými strigolnikmi a Tolstojanmi, ako aj medzi Chlystovcami.

Bohumilci zanikli až v 15. storočí.

Ešte na konci 19. storočia - na začiatku 20. storočia najprogressívnejší protestantskí myslitelia na čele s Adolfom Harnackom navrhli opustiť Starý zákon.

PREČO? Možno preto, že na rozdiel od horlivých obhajcov starozákonných hodnôt čítajú Bibliu veľmi opatrne. Všetko - od začiatku do konca a bez klišé a dogiem, ktoré sa v spoločnosti všeobecne prijímajú.

Mnoho ľudí považuje starozákonnú Bibliu za posvätnú knihu, napísanú z Božej inšpirácie. Ale zo správania biblických hrdinov, z ich morálnych hodnôt popísaných v „svätej“ knihe, vlasy stoja na dupkom - klamstvo, zhýralosť, násilie, nenávisť, kupliarstvo, brutálne vraždy.

Biblia popisuje, aspoň jednoznačne, niekoľko skutočností o ľudských obetiach. Prvý, najslávnejší - Abrahám súhlasil s tým, že svojho syna Izáka obetuje Jehovovi Bohu, konkrétne, že ho upáli.

Bez akýchkoľvek námietok a rozhorčenia, ktoré dáva dôvod domnievať sa, že také veci boli u nich bežné. Ako si všetci pamätajú, prípad sa skončil dobre a baran bol obetovaný, tak nevhodne zamotaný v blízkosti rohami v kríkoch.

V druhom prípade došlo k obete. Sudca Jefta zložil pred Bohom sľub, že v prípade víťazstva nad Ammonitmi **spáli prvého človeka, ktorého stretne, na oltári. Prvou osobou, ktorú stretol, bola jeho vlastná dcéra.** Sudca splnil svoj sľub Bohu! (Sudcovia).

Boli tiež obetovaní zajatci (Kniha čísel, 31: 32–40):

„A po zajatí zostala korisť, ktorej sa zmocnili tí, ktorí boli vo vojne: šesťsto sedemdesiatpäťtisíc oviec ... Šestnásťtisíc ľudí a Pánova pocta bola tridsaťdva duší.“

Hlavná kniha kresťanov neváha ako vzory správania uviesť patriarchov, prorokov a kráľov, bežných vrahov, podvodníkov, zlodejov a eštebákov.

Starý zákon, ktorého autormi sú židovskí kňazi, je založený na krvavých obetiach, rasovej a náboženskej neznášanlivosti, výzvach k vojne, popieraní duchovných hodnôt a aspirácii na hmotné bohatstvo.

Apologéti kresťanstva „ospravedlňujú“ Noaha, Abraháma, Lota, Izáka a Jakuba tým, že nepoznali Mojžišove zákony, a údajne sa preto správali tak „necivilizovane“. Sú to rozprávky pre neznalých ľudí. Už dávno pred notoricky známymi 10-tymi prikázaniami **existovali ďalšie civilizácie s oveľa dokonalejšími zákonmi a vysokými morálnymi a etickými normami**, napríklad kódexy Ur-Namu, Eshnunna a Hamurappi sú iba tie, ktoré sú uznávané ortodoxnou historickou vedou.

A po objavení sa 10 prikázaní sa biblickí hrdinovia správali rovnako. Napríklad takí biblickí hrdinovia ako David, Šalamún, Eliáš a Mordechaj sa zjavili oveľa neskôr ako Mojžiš a podľa logiky sa museli správať v starozákonnom „právnom poli“, to znamená striktne dodržiavať Mojžišove prikázania. Za ich porušenie bol uložený trest - ukameňovanie, t.j. smrť, vrátane porušenia šiesteho prikázania „Nezabiješ!“

Judaizmus (najmä talmud) zaobchádza s nežidmi s extrémnym pohrdaním a zástupcov iných národov nazýva „**gojim**“.

Židia, ktorí konvertovali na kresťanstvo, sú ortodoxnými Židmi oplakávaní ako mŕtvi a nazývajú ich „**Akum**“. **Gojimov a Akumov môžu podľa Talmudu klamať a všemožne im škodiť**; v

niektorých interpretáciách talmudistov (Šulchan Aruch) sa klamať gojimov považuje nielen za prípustné, ale aj za chvályhodné.

Veda dlho spochybňovala interpretáciu Starého zákona ako prísne historického dokumentu.

Väčšina vedcov pochybuje o existencii Mojžiša, ako aj zvyšku židovských patriarchov: Abraháma, Izáka a Jakuba, opierajúc sa o archeologické objavy, a veria, že **Leviti pri vytváraní legend, mýtov a príbehov vypožičaných od iných, starších ako oni, používali starodávne texty iných národov.**

V roku 1999 archeológovia potvrdili, že Starý zákon bol jednoducho skopírovaný od iných národov. Už viac ako 70 rokov židovskí archeológovia robia vykopávky v krajinách dnešného Izraela a susedných krajinách Palestíny, aby dokázali celému svetu vrátane Židov konkrétne fakty o pravosti biblických dejín židovského ľudu ako vyvoleného národa.

A, ach hrôza! Židovský archeológ profesor Z. Herzog riskoval, že pôjde proti sionistickej lži, a zverejnil senzačné nálezy takmer storočia archeologických vykopávok.

Veda teda tvrdí, že v dejinách Židov a Izraela neexistovalo biblické obdobie, neexistoval exodus z Egypta, žiadne potulky po Sinaji, žiadne obliehanie Jericha Joshuom, žiadna veľká ríša Dávida a Šalamúna.

Na týchto dejoch sú postavené dve svetové náboženstvá, ale archeológia ich nemôže potvrdiť žiadnymi nálezmi, hoci ešte starodávnejšie fakty z dejín iných národov majú silné archeologické potvrdenie.

Napríklad **Jeruzalem nemohol byť centrom ríše, pretože tisíc rokov pred našim letopočtom v ňom žilo 3 - 4 tisíc ľudí.**

Po mnoho desaťročí vykopávok **archeológovia nenašli najmenšie stopy po vtedajšej monumentálnej stavbe.** To platí aj pre slávny biblický chrám.

V 10. storočí pred našim letopočtom existovalo v týchto krajinách iba sporé kniežatstvo na čele s Dávidovou dynastiou.

Biblické príbehy nepotvrdzujú vykopávky nedobytného Jericha, ktoré dokázala armáda Joshua vziať iba s nebeskou pomocou. Jericho bolo „vykopané“ osemkrát a dnes archeológovia tvrdia, že v tom čase mesto vôbec neexistovalo ...

V polovici 19. storočia boli spod piesku púšte vynesené na povrch pamiatky zabudnutých kultúr - svätyne a hrobky faraónov, ako aj ruiny chrámov a kráľovských palácov Chorsabad, Chattušaš, Ninive, Babylon, Ur, Ugarit a ďalšie starodávne mestá Mezopotámie a Sýrie.

Počas vykopávok sa našlo veľké množstvo písomných dokumentov, ale aj celé knižnice a archívy. Napríklad v ruinách paláca asýrskeho kráľa Aššurbanipala v Ninive sa zachovalo 25 tisíc hlinených tabúl s klinovým písmom, vrátane eposu o Gilgamešovi, ktorý obsahuje príbeh o potope. Klinová forma ašurbanipalovej knižnice v skutočnosti dokázala historikom, že **Starý zákon bol skutočnou kompiláciou z Babylonu.**

V roku 1901 sa svetovou senzáciou ukázal objav kamenného stĺpa v Suse, na ktorom boli vpísané zákony najstaršieho babylonského kráľa 17. storočia pred našim letopočtom Chammurapiho, zhodujúce sa so zákonmi, ktoré údajne dal prorok Mojžiš (takmer 2000 rokov neskôr) Židom.

Iba Chammurapi ich dostal od iného boha menom Shamash ...

Ako sa ukázalo, tento kódex bol zdrojom niektorých legislatívnych ustanovení Pentateuchu. Z toho vyplýva, že:

- Desat' Božích prikázaní a Mojžišove zákony boli sformované pod vplyvom mezopotámskej legislatívy;
- história stvorenia sveta a povest' o potope boli prevzaté z babylonskej mytológie;
- obrázky posledného súdu, posmrtného života, neba, pekla, ako aj anjelov a satana sú prevzaté z cudzích zdrojov.

Napríklad v knihe „Genesis“, ktorú údajne napísal Mojžiš zo slov Božích, sú dva rôzne príbehy o stvorení sveta a človeka. To naznačuje, že tieto texty boli **prevzaté z rôznych zdrojov, rôznymi ľuďmi, v rôznom čase**. Spočiatku nevenovali pozornosť nezhodám, ale keď sa táto informácia dostala do pozornosti, bolo neskoro niečo meniť, pretože biblické texty boli prezentované ako Božie zjavenie.

Nie všetko v Biblii je samozrejme fikcia. Egypťské, asýrske, chaldejské a perzské nápisy a dokumenty umožnili preukázať, že sú v nej spoľahlivé fakty. Lenže izraelský ľud v porovnaní s ostatnými okolitými staršími, bohatými a vyspelými civilizáciami nevynikal ničím zvláštnym, napriek tomu zanechal nejaké nepodstatné stopy.

Biblia však neobsahuje nijaké významné historické, astronomické a geografické pozoruhodné vedomosti, nie sú tam ani medicínske ani iné podobné.

Neexistuje ani jedno meno slávneho egyptského faraóna, ale mená prostitútok sú starostlivo zachované; objavujú sa neexistujúci králi (mediánsky kráľ Arfaxad) a zemepisné mená (Bethulia).

Ukázalo sa, že babylonský kráľ Nabuchodonozor je asýrsky kráľ. Trasa Holofernesovho vojenského ťaženia, ktorá je veľmi podrobne popísaná v knihe Judith, nemá žiadny zmysel ako „dobytie Petrohradu na ceste do Grécka s cieľom dobyť Rakúsko“.

Babylon namiesto jedného perzského kráľa - Kýra, zajaľ v Biblii iný perzský kráľ - Dárius a Alexander Veľký zomierajúci rozdelil svoju ríšu „medzi druhov z detstva“.

Je jednoducho nemožné vymenovať všetky hrubé chyby a absurdity - je ich veľa. Po prečítaní Biblie vzniká silný dojem, že dejiny všetkých ostatných národov slúžia iba ako pozadie dejín Židov. Navyše, obsah tohto „pozadia“ bol zámerne skreslený a niekedy zmenený na jednoduchú absurditu.

Ďalej sú uvedené výňatky z knihy „Genezis“, kde sú uvedené protichodné verzie Božieho stvorenia sveta, zvierat a ľudí.

Kapitola 1 hovorí:

"A Boh učinil zemskej šelmu podľa jej druhu a dobytok podľa jej druhu a všetko, čo sa plazí na zemi podľa jej druhu." A Boh videl, že to bolo dobré. A Boh povedal: Urobme človeka na náš obraz (a) na našu podobu ... A Boh stvoril človeka na svoj obraz, na Boží obraz ho stvoril; a vytvoril muž a žena. " (1. Mojž. 1, 25–27).

Ale ako sa hovorí v 2. kapitole:

„A Pán Boh stvoril človeka z prachu zeme a vdýchol do jeho tváre dych života ... Pán Boh stvoril zo zeme všetky poľné zvieratá a všetky vtáky vzduchu a priniesol (ich) človeku ... A Pán Boh stvoril z rebra odobratého mužovi, manželku a priniesol ju k mužovi. ““ (Genesis 2, 7; 19; 22).

V 1. kapitole Boh stvoril najskôr zvieratá a vtáky a potom na svoj obraz stvoril muža a ženu. V kapitole 2 je obrázok úplne iný. Najprv Boh stvoril človeka, potom zvieratá a vtáky a v neposlednom rade ženu. **V prvom prípade sú muž a žena stvorení na Božiu podobu, v druhom bol muž stvorený z prachu zeme a žena z jeho rebra.**

Je tiež nepravdepodobné, že by sa mohla dopustiť takých závažných rozporov jedna osoba. Autormi vyššie uvedených textov boli s najväčšou pravdepodobnosťou rôzni ľudia.

Potvrďuje to aj skutočnosť, že **v Mojžišovom Pentateuchu je príbeh rozprávaný na niektorých miestach v mene Boha, ktorý sa volá Elohim, a na iných od Jahveho.** V ruskom synodálnom preklade Biblie sa slová Elohim a Jahve, aby sa skryli rozpory, nahrádzajú slovami „Boh“ a „Pán“.

Najzaujímavejšie však je, že Mojžiš dokázal opísať svoju vlastnú smrť v Pentateuchu. Podľa Biblie navyše všetky starozákonné texty napísal Mojžiš na kamene. Ak Pentateuch obsahuje stovky papierových stránok pokrytých malým rukopisom, potom koľko kameňov musel vytesať, ako aj strávený čas a úsilie? Samotný Mojžišov život by na to nestačil, nehovoriac o tom, že sa to nedá fyzicky.

Biblia hovorí, že Boh najskôr stvoril oblohu a Zem, potom stromy a trávu a až potom Slnko, Mesiac a hviezdy, aby svietili na Zem a oddelili deň od noci. Ale dnes už aj deti vedia, že Zem nie je stredom vesmíru a točí sa okolo Slnka, ktoré je staršie ako Zem. Je tiež známe, že rastliny nemôžu žiť bez slnečného tepla a svetla. A výroky, že Boh zavesil Slnko, Mesiac a hviezdy nad Zem ako lampy, sú všeobecne smiešne.

Biblia navyše hovorí, že Boh stvoril svet za šesť dní a odpočíval siedmy deň (sobota). Podľa hebrejského zúčtovania sa tak stalo v roku 3761 pred n.l.

- V Rusku boli nájdené odtlačky kôrovcov, ktoré sú staré 650 miliónov rokov.
- V Kanade - ryby (550 miliónov rokov).
- V USA - vtáky (250 miliónov rokov).
- V Lesothe - cicavec (190 miliónov rokov).
- V Barne našli pozostatky opice staré 40 miliónov rokov.
- V Etiópii - kostra predka „človeka so schopnosťou“ (pomenovaného archeológmi Lucy), ktorého vek je 3,5 milióna rokov.
- Vo východnej Afrike bola nájdená kostra „zručného človeka“, ktorá je stará asi 2 milióny rokov.
- Na rovnakom mieste, v lokalite Kada Gona, sa našli kamenné nástroje z obdobia 2,6 milióna rokov.
- V jaskyni Shanidar (Irak) boli objavené hroby deviatich neandertálcov spred 60 tisíc rokov.
- V Sungire neďaleko Vladimíra bol odkrytý pohreb muža pochovaného pred 30 tisíc rokmi. Na nohách a rukách mal náramky a jeho šaty boli zdobené korálkami vyrezanými z mamutích klov.

Zo všetkého vyššie uvedeného vyplýva, že Biblia, ktorá tvrdí, že Boh stvoril svet pred 6 tisíc rokmi, nie je ničím iným ako zbierkou rozprávok, mýtov a legiend, ktoré nemajú nič spoločné s realitou. Všetky tieto texty boli zhromaždené z rôznych zdrojov v rôznych epochách a prostredníctvom rôznych židovských kňazov vstúpili do „svätých písiev“.

Poznámka:

Žijeme vo svete a dobe podvodu kolosálnych rozmerov. Vo všetkom sa dá nájsť kúsok skutočnosti. Posledná globálna jadrová vojna prebehla v polovici 19. storočia, čo je pred 200 rokmi. Od tejto udalosti sa formujú súčasné dejiny a archeologické nálezy staré 200-400 rokov sa datujú na milióny rokov. Je to pochopiteľné, pretože všetko je postavené na zlých základoch, vymyslených vedcami.

Počas takej rozsiahlej vojny mohlo byť slnko či mesiac kludne zničený, prípadne obloha zatemnená. Vážne si myslíte, že telo v ktorom žijete je výsledok evolúcie miliónov rokov? Hlavne že pred 200 rokmi tu žili veľikáni. Ak parazit zomlel populáciu na prach, z prachu novú obnovil-odvodil. Ak zatienil mesiac či slnko, odtienením ho „vytvoril“. Na obrazy sa dá pozerat' rôzne.

Vykopané predmety a technológie pôvodnej kultúry spred 200 rokmi sú akoby nefunkčné. Prečo? V hlavách máme 200 ročnú vedu výmyslov a bludov, deštruktívneho charakteru, ktorá je v rozpore s kreatívnym vedeckým znaním sveta. Treba myslieť inak, hľadať znanie v prírode a nie „vedeckých“ knihách. Máme na to vôbec ešte čas?

Treba pamätať, že náboženstvo nie je národného charakteru, nikdy nebolo ani nikdy nebude, je to čisto formátovačka. Postup formátovania je rovnaký v ostatných náboženstvách. Uvedomelý človek s niečím takým nemôže súhlasiť. Tí čo dali súhlas, prechádzajú procesom resocializácie – vymytie mozgu, vloženie krátkodobej pamäte s predprogramovanou poslušnosťou k službe všemocného.

Moc pochádza od boha a teda kto sa protiví moci, protiví sa bohu :)

Ako príklad cinematics zobrazujúci väzenie vo „vlastnom“ tele <https://www.youtube.com/watch?v=VSGmPpidDvo>